

[Kirkegaard.]

brug. Det siger sig selv, at denne udvikling, hvis den fortsætter, uundgåeligt vil påvirke vore økonomiske forhold i kommende år, idet mindre jord selvsagt betyder mindre avl, mindre eksport, mindre valuta og dermed ringere levefod — hvis vi altså ikke skaffer kompensation for den landbrugsjord, der afgives.

Den udvikling, at jord inddrages til de formål, jeg har nævnt, kan vi ikke standse, ikke bringe til ophør, i hvert fald ikke forbrug af jord til civile formål; personlig tror jeg, at den vil tage yderligere til i takt med befolkningstilvæksten. Men vi kan bede om, at alle offentlige myndigheder udviser den størst mulige sparsommelighed med hensyn til beslaglæggelse af jord, og så skal vi, der er bønder og dyrker jorden, naturligvis også i fremtiden gøre en indsats for at fravriste jorden et stadigt stigende udbytte, et arbejde, der hidtil i samvirke med konsulenter og offentlige forskningsinstitutter har givet gode resultater.

Men herudover tror jeg, det er klogt, om vi allerede nu vender vor opmærksomhed mod den mulighed, vi har for helt ny landvinding ved udtørring af bugter og vige, og her vil jeg tillade mig at henlede opmærksomheden — i særlig grad den højtærede landbrugsministers opmærksomhed — på Venø Bugt ved Struer.

I Venø Bugt har Det danske Hedeselskab på initiativ af oplandskommunerne med støtte fra staten allerede foretaget meget omfattende bundundersøgelser, og disse undersøgelser har, såvidt jeg ved, vist, at bunden næsten udelukkende består af første klasses jord, kalkrigt og kalirigt dynd og klæg, nærmest hvad jeg vil kalde Amagerjord — ærede medlemmer, som ikke er særligt landbrugskyndige, ved dog nok noget om, hvad det vil sige.

Venø Bugt er stor, over 7 000 ha, foruden dertil tilgrænsende arealer, som formentlig også kan drage nytte af en tørlæggelse, det vil sige, hvis man anvender den samme målestok som før, at der kan indvindes jord til 700 husmandsbrug, en betydelig forøgelse af antallet af landbrugsbedrifter. Bugten er forholdsvis let at inddæmme, da der kun skal anlægges to forholdsvis korte dæmninger over til øen Venø; øen i sig selv udgør en stor naturlig spærring mod Limfjorden. Foruden den indvundne jord er

det også værd at nævne, at det vil være af både økonomisk og produktionsmæssig værdi, at øen bliver landfast, idet f. eks. sejlads og færger derved kan spares.

Jeg tillader mig at foreslå, at denne landvinding iværksættes nu, også for at de erfaringer, som nu engang skal gøres, kan blive indhentet snarest muligt og derved komme efterfølgende projekter til gode.

En udtørring som den her nævnte er ikke valutakrævende, og i en tid, hvor der befrygtes nogen ledighed indenfor de ufaglærtes rækker, må projektet være af særlig interesse som ubetinget produktivt. Jeg siger dette, fordi jeg tidligere herfra har kritiseret, at man netop på den egn har beskæftiget en del mennesker ved offentlige eller halvoffentlige arbejder, som efter min mening ikke var forsvarlige.

Der er næppe grund til at lade dette projekt undersøge i en kommission, det vil kun forhale sagen. Såsnart hedeselskabets beretning om bundundersøgelserne foreligger, mener jeg, at hedeselskabet bør fortsætte med at projektere udtørringen. Statens landvindingsudvalg og hedeselskabet har nu så gode erfaringer, at næppe nogen vil kunne magte den opgave bedre.

Et foreløbigt skøn viser, at omkostningerne ved projektets gennemførelse ikke er større, end at det vil være fuldt forsvarligt at gennemføre det. Nogen vil måske nok indvende, at det, jeg her har nævnt, er et af de sædvanlige spørgsmål, som rigsdagsmændene møder frem med under finanslovdebatten, men det er i virkeligheden ikke tilfældet. Indvinding af ny jord som erstatning for de store arealer, der hvert år må afgives til de formål, jeg før nævnte, vil i løbet af få år få økonomisk betydning for det hele samfund og dermed for hver enkelt af os, uanset hvor i landet vi bor. Derfor tillader jeg mig at påkalde den højtærede landbrugsministers interesse og positive medvirken til gennemførelse af projektet om udtørring af Venø Bugt.

Th. Mikkelsen: Regeringen mener at have fastslået under denne finanslovdebat, at dens økonomiske politik ikke har medført en forringelse af den sociale standard i dette land. Den højtærede statsminister og den højtærede arbejds- og socialminister har i deres svartaler til socialdemokratiets ordførere, det ærede medlem hr. H. C. Hansen og det ærede medlem hr. Hans Hedtoft,